

prima instanță: S. Ghercavii

dosarul nr. 2ra-969/18

instanța de apel: A. Gheorghieș, A. Toderaș, A. Albu

ÎNCHEIERE

6 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând din oficiu chestiunea privind corectarea greșelii strecurate în hotărârea Judecătoriei Bălți din 6 februarie 2017

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Scorohod, reprezentată de avocatul Andrian Condurari împotriva Jannei Golembliovscaia cu privire la declararea nulității actelor juridice

constată:

La 15 octombrie 2015, Elena Scorohod, reprezentată de avocatul Andrian Condurari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Jannei Golembliovscaia cu privire la declararea nulității contractului de donație.

La 17 martie 2016, Elena Scorohod, reprezentată de avocatul Andrian Condurari a depus cerere de majorare a pretențiilor din acțiune, solicitând admiterea acesteia, declararea nulității contractului de donație nr. 12125 din 17 septembrie 2015 încheiat între Nicolae Grișcenco și Janna Golembliovscaia și a procurilor nr. 11885 și nr. 11886 din 9 septembrie 2015 autentificate de notarul Aliona Agachi.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 6 februarie 2017, a fost admisă acțiunea integral, a fost declarat nul contractul de donație nr. 12125 din 17 septembrie 2015 încheiat între Nicolae Grișcenco și Janna Golembliovscaia, autentificat de notarul Aliona Agachi.

Au fost declarate nule procurile nr. 11885 și nr. 11886 din 9 septembrie 2015 autentificate de notarul Aliona Agachi.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de Janna Golembliovscaia și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 martie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Janna Golembliovscaia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 249 alin. (2) CPC, la cererea participanților la proces sau din oficiu, instanța judecătorească corectează greșelile sau omisiunile din hotărâre care țin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente.

În conformitate cu prevederile art. 249 alin. (2¹) CPC, în cazul în care cererea privind corectarea greșelilor sau a omisiunilor din hotărâre se depune în cadrul examinării cauzei în instanța de apel sau de recurs, aceasta se soluționează de către instanța respectivă.

La caz se constată că la redactarea hotărârii Judecătoria Bălți a fost strecurată o eroare cu privire la anul adoptării hotărârii, fiind menționat 6 februarie 2016.

Astfel, eroarea admisă este evidentă, având în vedere că materialele dosarului, inclusiv procesul-verbal al ședinței de judecată al primei instanțe din 6 februarie 2017, denotă incontestabil că hotărârea judecătorească a fost adoptată la data de 6 februarie 2017.

Ca urmare, în speță se atestă o greșeală evidentă cu privire la anul adoptării hotărârii de către Judecătoria Bălți, fapt ce urmează a fi corectat, prin prisma art. 249 CPC, prin emiterea unei încheieri de corectare a greșelii strecurate în hotărârea judecătorească.

Față de cele ce preced, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, din oficiu ajunge la concluzia despre necesitatea corectării greșelii strecurate în dispozitivul hotărârii Judecătoria Bălți din 6 februarie 2017, cât și în hotărârea motivată a Judecătoria Bălți din 6 februarie 2017, prin indicarea datei corecte de emiteră 6 februarie 2017 în loc de 6 februarie 2016.

În conformitate cu art. 249 alin. (2), (2¹) CPC, art. 269-270 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se corectează greșeala strecurată în dispozitivul hotărârii Judecătoria Bălți din 6 februarie 2017, cât și în hotărârea motivată a Judecătoria Bălți din 6 februarie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Scorohod, reprezentată de avocatul Andrian Condurari împotriva Jannei Golembliovscaia cu privire la declararea nulității actelor juridice, prin indicarea datei corecte de emiteră 6 februarie 2017 în loc de 6 februarie 2016.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătoria

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

ÎNCHEIERE

6 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Janna Golembliovscaia

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Scorohod, reprezentată de avocatul Andrian Condurari împotriva Jannei Golembliovscaia cu privire la declararea nulității actelor juridice

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de Janna Golembliovscaia și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 6 februarie 2017, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 15 octombrie 2015, Elena Scorohod, reprezentată de avocatul Andrian Condurari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Jannei Golembliovscaia cu privire la declararea nulității contractului de donație.

În motivarea acțiunii a invocat că la XXXXX, a decedat tatăl ei Nicolae Grișcenco, iar după finisarea procedurilor funerare, fiind unica fiică a decedatului, s-a deplasat la apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, ce îi aparținea cu drept de proprietate tatălui său decedat.

Ajungând la destinație, afirmă că lacătul de la ușă era schimbat. Astfel, a telefonat-o pe Janna Golembliovscaia, persoana care lucra în calitate de bucătar la cafeneaua administrată de tatăl reclamantei și care avea acces în apartamentul menționat în vederea acordării tatălui său a unui ajutor în activitatea casnică.

Menționează că la întrebările adresate pârâtei din ce motiv lacătul de la ușă este schimbat, dânsa a aflat că apartamentul litigios aparține Jannei Golembliovscaia.

Ulterior, relevă că s-a adresat la OCT Bălți, filiala ÎS „Cadastru” cu scopul de a obține informația despre drepturile înregistrate asupra apartamentului menționat.

Astfel, la 9 octombrie 2015, a primit răspuns de la OCT Bălți potrivit căruia apartamentul litigios îi aparține Jannei Golembliovscaia în baza contractului de

donatie din 17 septembrie 2015, cu toate că la 5 octombrie 2015, potrivit certificatului de la OCT Bălți, dreptul de proprietate asupra apartamentului era înregistrat după Nicolae Grișenco.

Remarcă că în ultimele două luni, starea sănătății tatălui ei s-a înrăutățit considerabil, astfel că pârâta, având acces în apartament, a profitat de starea de neputință a lui Nicolae Grișenco și inducându-l în eroare l-a determinat să semneze actele, conținutul cărora nu le-a adus la cunoștința ultimului, în acest mod devenind astfel proprietara apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX identificat prin numărul cadastral XXXXX, care până la deces a aparținut lui Nicolae Grișenco.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 228 Cod civil, art. 166, 167, 174, 176 CPC.

Solicită admiterea acțiunii și declararea nulității contractului de donație nr. 12125 din 17 septembrie 2015 încheiat între Nicolae Grișenco și Janna Golembliovscaia.

La 17 martie 2016, Elena Scorohod, reprezentată de avocatul Andrian Condurari a depus cerere de majorare a pretențiilor din acțiune, solicitând admiterea acesteia, declararea nulității contractului de donație nr. 12125 din 17 septembrie 2015 încheiat între Nicolae Grișenco și Janna Golembliovscaia și a procurilor nr. 11885 și nr. 11886 din 9 septembrie 2015 autentificate de notarul Aliona Agachi.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 6 februarie 2017 a fost admisă acțiunea integral, a fost declarat nul contractul de donație nr. 12125 din 17 septembrie 2015 încheiat între Nicolae Grișenco și Janna Golembliovscaia, autentificat de notarul Aliona Agachi.

Au fost declarate nule procurile nr. 11885 și nr. 11886 din 9 septembrie 2015 autentificate de notarul Aliona Agachi.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de Janna Golembliovscaia și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 martie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Janna Golembliovscaia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată, ilegală și pasibilă de casare.

Remarcă că instanța de apel, la adoptarea deciziei din 21 decembrie 2017, a aplicat prevederi legale inoperante în speța dedusă judecății, fără a aplica norme juridice ce se impuneau în acest sens, dând apreciere arbitrară probelor în cauză.

Având în vedere prevederile art. 216, 228 Cod civil, pct. 6 și 13 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 7 iulie 2008, menționează că în cazul dat, nu a fost adusă nicio probă pertinentă și concludentă din care ar rezulta intenția ei de a-l induce în eroare pe Nicolae Grișenco cu scopul de a-l determina să întocmească procurile și respectiv, de a-i dona apartamentul.

Afirmă că nu a fost probată nici prezența conduitei dolosive în ceea ce privește întocmirea procurilor nr. 11885 și nr. 11886 din 9 septembrie 2015 și încheierea contractului de donație nr. 12125 din 17 septembrie 2015, precum și

rolul determinant al unei asemenea conduite la întocmirea procurilor și la încheierea contractului de donație.

Evidențiază că intimata nu a adus probe legale și veridice în vederea susținerii afirmațiilor sale privind presupusa intenție a lui Nicolae Grișcenco de a-i lăsa ca moștenire anume ei, în mod exclusiv, apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX.

Susține că martorii audiați în prima instanță nu puteau cunoaște care era voința lui Nicolae Grișcenco în privința apartamentului litigios la data de 9 septembrie 2015 sau în perioada imediat anterioară acestei date, deoarece ei nu au comunicat cu ultimul în această perioadă.

Menționează că instanța de apel și instanța de fond, contrar prevederilor art. 130 alin. (4), 376 alin. (1), 383 CPC, nu au argumentat de ce au dat preferință declarațiilor unor persoane față de declarațiile altor persoane.

Remarcă că în instanțele ierarhic inferioare nu s-a ținut cont de declarațiile notarului Aliona Agachi precum că Nicolae Grișcenco, la 9 septembrie 2015, se deplasa liber prin odăi, nefiind ținut la pat.

Notează că instanța de apel a lăsat fără apreciere declarațiile martorului Emilia Borisova, care vin să combată afirmațiile Elenei Scorohod.

Consideră ilegală și neîntemeiată concluzia instanței de apel în sensul că la momentul întocmirii procurilor, Nicolae Grișcenco se afla în stare critică, suferind de dureri cauzate de cancer, ce îl lipsea de capacitatea de a conștientiza acțiunile sale și de a le dirija.

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (1), 25 alin. (1) Cod civil și 122 CPC, relevă că la materialele cauzei nu se regăsește vreun act medical, o concluzie medicală de specialitate sau vreun raport de expertiză psihiatrică – psihologică care ar pune la îndoială prezența capacității depline de exercițiu a lui Nicolae Grișcenco în perioada întocmirii procurilor contestate.

La fel, nu se regăsește la dosar vreo hotărâre a instanței de judecată de declarare a lui Nicolae Grișcenco ca fiind incapabil, cu instituirea tutelei ori de limitare a lui Nicolae Grișcenco în capacitatea sa de exercițiu, cu instituirea curatelei.

Evidențiază că instanța de apel, la emiterea deciziei contestate, s-a bazat pe presupuneri și nu pe elemente de fapt dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Susține că instanța de apel, contrar prevederilor art. 373 alin. (2) și (5) CPC, nu s-a expus în privința tuturor motivelor invocate în cererea de apel și anume, pe lângă faptul că nu a motivat de ce a dat preferință unor probe în detrimentul altora, nu s-a expus nici în privința încălcării de către prima instanță a prevederilor art. 117 și 146 CPC.

Or, contrar prevederilor art. 117 și 146 CPC, prima instanță a reținut în calitate de probă o înregistrare audio a convorbirii telefonice între Elena Scorohod și Janna Golembliovscaia, obținută cu încălcarea prevederilor legale.

Obiectează că prin admiterea acțiunii, instanțele de judecată ierarhic inferioare au încălcat prevederile art. 290 alin. (1), 315, 320 alin. (2) Cod civil,

neglinjând totalmente împrejurarea că dreptul de proprietate asupra apartamentului litigios a fost dobândit de recurentă cu respectarea tuturor rigorilor legii.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 6 iunie 2018, a fost corectată greșeala strecurată în dispozitivul hotărârii Judecătorei Bălți din 6 februarie 2017, cât și în hotărârea motivată a Judecătorei Bălți din 6 februarie 2017, prin indicarea datei corecte de emiteră 6 februarie 2017 în loc de 6 februarie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 6 martie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 241 vol. I), însă careva date care ar confirma recepționarea acestuia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 martie 2018, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Janna Golembliovscaia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Janna Golembliovskaia, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Janna Golembliovskaia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Janna Golembliovskaia se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Luiza Gafton